

**AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3190/2015. (X. 7.) AB VÉGZÉSE****alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

**Az Alkotmánybíróság a Soproni Járásbíróság B.584/2011/10. számú ítélete és a Győri Törvényszék 3.Bf.104/2014/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.**

**Indokolás**

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Soproni Járásbíróság B.584/2011/10. számú ítéletével és a Győri Törvényszék 3.Bf.104/2014/4. számú végzésével szemben.
- [2] Az indítványozó a Soproni Rendőrkapitányságon rágalmazás és becsületsértés vétsége miatt magánindítványt terjesztett elő az alapügy vádlottja ellen, a vádlott által tett, személyét érintő kijelentések miatt.
- [3] A Soproni Járásbíróság B.584/2011/10. számú ítéletében a vádlottat a rágalmazás vétségének vádja alól felmentette, a becsületsértés szabálysértése miatti eljárást pedig megszüntette.
- [4] A magánvádlói fellebbezés folytán másodfokon eljáró Győri Törvényszék a Járásbíróság által megállapított tényállást és az abból levont jogi következtetéseket okszerűnek és helyesnek tartotta, 3.Bf.104/2014/4. számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [5] 2. Az indítványozó az első- és másodfokú bírói döntés ellen fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a támadott döntéseket. Álláspontja szerint az ítélet és a végzés sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését, a XXVIII. cikkének (7) bekezdését, továbbá ellentétes az Alaptörvény 28. cikkének második fordulatával is.

- [6] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában előadta, hogy az elsőfokú ítélet iratellenes, okszerűtlen és részben téves anyagi jogi minősítésen alapul, mert a rágalmas vétségét nem csak tény állításával lehet elkövetni. Aggályosnak véli, hogy a bíróság a becsületsértés vétségét szabálysértéssé „fokozta le”, majd annak elévülésére hivatkozva szüntette meg az eljárást, holott az elévülés oka – nézete szerint – épp a bírósági ügykezelés lassúsága volt. Álláspontja alapján a tényállás helyes minősítése a – közvádra üldözendő – garázdaság vétsége lett volna. Az indítványozó sérelmezte azt is, hogy a bíróság bizonyítási indítványait kellő indokolás nélkül utasította el, a tényállás így feltáratlan maradt.
- [7] Megítélése szerint a támadott bírói döntések az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való joga sérelméhez vezettek.
- [8] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [9] 3.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai feltételeit vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy a határidőben előterjesztett alkotmányjogi panasz benyújtásra jogosulttól, azaz a magánindítvány előterjesztőjétől származik [Abtv. 51. § (1) bekezdés], és az indítvány határozott kérelmet tartalmaz a bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés]. Az indítványozó a jogerős, másodfokú döntést támadja, a jogorvoslati lehetőségét kimerítette [Abtv. 27. § b) pont]. Az ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.
- [10] 3.2. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság formai feltételeinek vizsgálatát követően az alkotmányjogi panaszhoz az Abtv. 27. § a) pontja és 29. §-a szerinti tartalmi követelményeit vizsgálta.
- [11] Az Abtv. 27. § a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [12] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [13] 3.3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat, hogy az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető a bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben

biztosított jogának védelmén keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.

- [14] Az indítványozó a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét arra alapítva állította, hogy a bíróság helytelenül minősítette a magánindítványban szereplő tényállást, nem értékelte teljes körűen a bizonyítékokat, illetve nem adott helyt az indítványozó erre vonatkozó indítványának.
- [15] Az Alkotmánybíróság jogköre azonban – a fentiekben hivatkozottak szerint – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Nem rendelkezik hatáskörrel az Alkotmánybíróság arra sem, hogy a bíróság felülbírálati jogköréhez tartozó – szakjogi – kérdésekben állást foglaljon [elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [16] 4. Az Alkotmánybíróság álláspontja alapján tehát az alkotmányjogi panaszban kifejtett aggályok valójában a bíróság által megállapított tényállást vitatják, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányul, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.
- [17] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítványozó az alkotmányjogi panaszában értékelhető alkotmányjogi érvelést nem adott elő és a bírói döntések érdemével kapcsolatosan sem jelölt meg olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne figyelembe venni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [18] 5. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadhatósági akadályban

szenvet. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2015. szeptember 29.

*Dr. Sulyok Tamás* s. k.,  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Balsai István* s. k.,  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes* s. k.,  
alkotmánybíró

*Dr. Juhász Imre* s. k.,  
alkotmánybíró

*Dr. Kiss László* s. k.,  
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/503/2015.

